

МОТИВИ

към присъдата, постановена на 11.05.2021 година по НДОХ №667/2020 година от Варненски окръжен съд - наказателно отделение

Варненската окръжна прокуратура е внесла във Варненски окръжен съд обвинителен акт по досъдебно производство №354/2018г. по описа на ОД на МВР Варна срещу:

К. С. М. – ЕГН *****

за извършени престъпления по:

по чл.255, ал.3 вр. ал.1, т.1 и 2, вр. чл.26, ал.1 от НК, за това, че в периода 01.05.2016г. - 14.09.2017г. в гр.Варна, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на едноличен търговец ЕТ „К.М. - 95", ЕИК 103147241, избегнал установяването и плащането на данъчни задължения по ЗДДС и ЗДДФЛ в особено големи размери, както следва;

ДДС в размер на 18 221.23 лв. /осемнадесет хиляди двеста двадесет и един лева и двадесет и три стотинки/, като потвърдил неистина и затаил истина в подадени пред ТД на НАП - Варна справки - декларации за данък върху добавената стойност с входящи:

№03002628745/14.06.2016г. за данъчен период м.май 2016г.; №03002648187/14.07.2016г. за данъчен период м.юни 2016г.; №03002667127/15.08.2016г. за данъчен период м.юли 2016г.; №03002687388/14.09.2016г. за данъчен период м.август 2016г.; №03002707001/14.10.2016г. за данъчен период м.септември 2016г.; №03002726736/14.11.2016г. за данъчен период м.октомври 2016г.; №03002866276/14.06.2017г. за данъчен период м.май 2017г.; №03002886621/14.07.2017г. за данъчен период м.юни 2017г.; №03002906972/14.08.2017г. за данъчен период м.юли 2017г.; №03002927403/14.09.2017г. за данъчен период м.август 2017г., които се изискват на основание чл.125, ал.1 от ЗДДС: "За всеки данъчен период регистрираното лице подава справка - декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124...",

ДОД в размер на 14 150,15 лв. /четиринадесет хиляди сто и петдесет лева и петнадесет стотинки/, като не подал пред ТД на НАП - Варна годишни данъчни декларации /ГДД/, които се изискват по чл.50, ал.1 от ЗДДФЛ:

За данъчен период 2015г., за придобити доходи през 2015г. в размер на 41 151,68 лв. и дължим данък в размер на 6 146.06 лв.;

За данъчен период 2016г., за придобити доходи през 2016г. в размер на 53 360,60 лв. и дължим данък в размер на 8,004.09 лв.

по чл.255б, ал.3, вр. ал.1, т.2 и 3, вр. чл.26, ал.1 от НК, за това, че в периода 01.01.2015г. - 18.09.2017г. в гр. Варна, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на осигурител: ЕТ „К.М. - 95", ЕИК 103147241 и на самоосигуряващо се лице, укрил задължителни осигурителни вноски в особено големи размери, както следва:

за държавно обществено осигуряване в размер на 1563,12 лв. и за здравно осигуряване в размер на 548,12 лв., дължими от ЕТ „К.М. - 95", ЕИК 103147241;

- за държавно обществено осигуряване в размер на 9259,56 лв. и за здравно осигуряване в размер на 4161,69 лв., дължими от него като самоосигуряващо се лице, като:

I.Не подал:

1. За 2015г.

В качеството на осигурител ЕТ „К.М. - 95", ЕИК 103147241:

Декларация обр. № 6 „Данни за дължими, вноски и данък по чл.42 ЗДДФЛ за м.март,

м. април и м. октомври 2015г.:

Декларация обр; №1 „Данни за осигуреното лице" по реда на Наредба №Н-8/29.12.2005г. издадена от Министъра на финансите за лицата: М. С. М. , ЕГН ***** за м. март, м. април и м. октомври 2015г.; М. А. К. , ЕГН ***** за м. юни, м. юли, м. август и м. септември 2015г.; Х. А. Х. , ЕГН ***** за м.юни 2015г.; М. Д. Д. , ЕГН ***** за м.юли и м.август 2015г.; В качеството на самоосигуряващо се лице:

Декларация обр. №6 „Данни за дължими вноски и данък по чл. 42 ЗДДФЛ за 2015г. за лицето: К. С. М. , ЕГН *****.

За 2016г.

В качеството на осигурител ЕТ „К.М. - 95", ЕИК 103147241:

Декларация обр. №6 „Данни за дължими вноски и данък по чл.42 ЗДДФЛ за м. май 2016г.;

Декларация обр. №1 „Данни за осигуреното лице" по реда на Наредба №Н-8/29.12.2005г. издадена от Министъра на финансите за лицата: М. С. М. , ЕГН ***** за м. май 2016г.; Д. Ж. М. , ЕГН ***** за м. май и м. юли 2016г.; В. Ц. Ц. , ЕГН ***** за м. юли 2016г.; В качеството на самоосигуряващо се лице:

Декларация обр. №6 „Данни за дължими вноски и данък по чл. 42 ЗДДФЛ за 2016г. за лицето: К. С. М. , ЕГН *****.

За 2017г.

В качеството на осигурител ЕТ „Д. М. - 95", ЕИК 103147241:

Декларация обр. № 1 „Данни за осигуреното лице" по реда на Наредба №Н-8/29.12.2005г. издадена от Министъра на финансите за лицето: К. К. К. , ЕГН ***** за м. юни и м. юли 2017г.

II Потвърдил неистина в подадени декларации както следва:

1. За 2015г.

В качеството на осигурител ЕТ „К.М. - 95", БИК 103147241:

В Декларация обр.6 „Данни за дължими вноски и данък по чл.42 ЗДДФЛ с вх. № 03002150969811 9/17.11.2015г., протокол № 03000153342600, за данъчен период м. юни 2015г. ; ,

В Декларация обр.6 „Данни дължими вноски и данък по чл. 42 ЗДДФЛ с вх. № 030021509698100/17.11.2015г., протокол № 03000153342606, за данъчен период м.юли 2015г.; ;

В Декларация обр.6 „Данни за дължими вноски и данък по чл. 42 ЗДДФЛ с вх. №030021509698460/17.11.2015г., протокол № 03000153342610, за данъчен период м. август 2015г. ,

В Декларация обр.6 „Данни за дължими вноски и данък по чл.42 ЗДДФЛ с вх. № 030021510246840/30.11.2015г., протокол № 03000153363320, за данъчен период м. септември 2015г.;

За 2016г.

В качеството на осигурител ЕТ „К.М. - 95", ЕИК 103147241:

В Декларация обр. №6 „Данни за дължими вноски и данък по чл.42 ЗДДФЛ с вх. № 030021607039613/08.08.2016г., протокол № 03000163255890, за данъчен период м. юни 2016г.;

В Декларация обр. №6 „Данни за дължими вноски и данък по чл.42 ЗДДФЛ с вх. № 030021700484564/20.01.2017г., протокол № 03000173017376, за данъчен период м. юли

2016г.;

В Декларация обр. №6 „Данни за дължими вноски и данък по чл.42 ЗДДФЛ с вх. №030021609777507/15.11.2016г., протокол № 03000163358093, за данъчен период м. август 2016г.;

В Декларация обр. №1 „Данни за осигуреното лице" по реда на Наредба №Н-8/29.12.2005г. издадена от Министъра на финансите, с вх. №030011628030596/08.08.2016г., протокол №03000163255890, за данъчен период м. юни 2016г. за лицето Д. Ж. М. , ЕГН *****;

В Декларация обр. №1 „Данни за осигуреното лице" по реда на Наредба №Н-8/29.12.2005г. издадена от Министъра на финансите, с вх. №030011640106079/15.11.2016г., протокол № 03000163358093, за данъчен период м.август 2016г. за лицето Л. Р. Ж. , ЕГН *****;

В Декларация обр. №1 „Данни за осигуреното лице" по реда на Наредба №Н-8/29.12.2005г. издадена от Министъра на финансите, с вх. №030011628030597/08.08.2016г., протокол №03000163255890, за данъчен период м.юни 2016г. за лицето В. Ц. Ц. , ЕГН *****;

В Декларация обр. №1 „Данни за осигуреното лице" по реда на Наредба №Н-8/29.12.2005г. издадена от Министъра на финансите, с вх.№030011640106080/15.11.2016г., протокол №03000163358093, за данъчен период м.август 2016г. за лицето В. Ц. Ц. , ЕГН *****;

За 2017г.

В качеството на осигурител ЕТ „К.М. - 95", ЕИК 103147241:□

В Декларация обр. №6 „Данни за дължими вноски и данък по чл.42 ЗДДФЛ с вх. № 030021708251302/18.09.2017г., протокол № 03000173306703, за данъчен период м. юни 2017г.;

В Декларация обр. №6 „Данни за дължими вноски и данък по чл.42 ЗДДФЛ с вх. № 030021708251247/18.09.2017г., протокол № 03000173306716, за данъчен период м. юли 2017г.;

В пледоарията си по същество прокурорът поддържа възведеното обвинение и по двата пункта, като доказано по несъмнен начин. Предлага на съда да приеме обясненията на подсъдимия М., като защитна теза, по повод на възведените обвинения. Намира, че с оглед заключенията изготвени в съдебна фаза, следва да се редуцира дължимия от подсъдимия ДДС до размер от 16 865,14 лв. вместо предявения 18 221,23 лв.. По отношение ДОД по същия начин намира доказан размер от 13 133,07 лв. вместо предявения 14 150,15лв.. Предлага определяне на наказание по отношение престъплението по чл.255, ал.3 от НК към законовия минимум от три години Лишаване от свобода, изтърпяването на което да бъде отложено с максимален изпитателен срок. По отношение деянието по чл.255б, ал.3 от НК предлага определяне на наказанието в предвидения минимум, изтърпяването на което да бъде отложено с подходящ изпитателен срок..

Представителят на Министъра на финансите, пледира за уважаване изцяло на предявените, и приети за съвместно разглеждане граждански иски за претърпени имуществени вреди в резултат на деянията в общ размер на 47 903,78 лв..

Защитата на подсъдимия в лицето на адвокат П.Д., пледира на първо място за липса на умисъл в действията на подсъдимия М.. В условията на алтернативност моли да бъде редуциран размера на дължимите данъци до установеното от вещото лице в съдебна фаза..

Подсъдимият в правото си на лична защита заявява, че никога не е нарушавал умишлено данъчното законодателство. В дадената му последна дума моли съда да бъде оневинен.

Съдът, след проведеното съдебно следствие, като взе предвид събраните по делото доказателства прие за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият М. имал регистрирана фирма ЕТ „К.М.-95“. Търговецът бил вписан в регистъра с решение от 28.09.95 г. на ОС - Варна по ФД № 4010/95г. Дейността, която М. в качеството си на едноличен търговец осъществявал била сезонна през активния туристически сезон - от м. май до м. септември, в два търговски обекта обекта - снекбар „Сит и напиток“ и магазин за хранителни стоки, находящи се в гр.Варна, КК „Чайка“, спирка Писател. В търговските обекти имало регистрирани надлежно касови апарати. В периода 15.06.2006г. до 08.01.2018г. търговецът бил регистриран по ЗДДС. По тази причина и за него възникнало задължението по чл.124 от ЗДДС да води регистри - дневник за покупки и дневник за продажбите, в които да отразява съответно издадените и получените данъчни документи. По силата на чл.125 от ЗДДС за всеки данъчен период следвало да се подава ведно с двата дневника и справка-декларация, съставена въз основа на тях. В тази връзка М. възложил на св.К. да се занимава със счетоводството на едноличния му търговец. Договорката била устна, а двамата били стари познати. К. извършвала осчетоводяването на документите, които подсъдимият носел. Една част оставали в офиса ѝ, а други М. вземал обратно. Свидетелката нямала поглед върху реалната дейност на М., като обработвала единствено документите, които той и носел и така изготвяла нужните справки декларации по ЗДДС. Така на 12.11.2013г. тя подала заявление за подаване на документи по електронен път и ползване на електронните услуги предоставени от НАП с квалифициран електронен подпис на упълномощено лице /т.6, л.28/. С него тя заявила, че ще подава по електронен път и ще подписва СЕП пред НАП : заявление за регистрация по ЗДДС, декларации, документи, данни или заявления за deregистрация по ЗДД, декларации, документи или данни свързани със задължителното осигуряване, уведомления за сключване или изменение на трудови договори и за промяна на работодателя, ДДС за възстановяване. След тази дата тя или някое от лицата, които работели в кантората ѝ - ЕТ „А. - В. К.“, подавали справките по ЗДДС по електронен път, с нейния електронен подпис. В справка декларация по ЗДДС и регистри по този закон, подадена на 14.06.2016г. М. декларира, че ЕТ не развил дейност по този закон през данъчния период м. май - СД№ 03002628745/14.06.2016г./т.1, л.30; т.4, л.70/. Същото декларира и за следващия данъчен период - м. юни - СД вх.№ 03002648187/14.07.2016 г. /т. 1, л. 31-34; т. 4, л. 71/. За данъчен период м.юли 2016г. в дневника за покупки посочил сумите по ЗДДС платени при покупки по 97 фактури - общо 1 412,86 лв. В дневника за продажби декларира като получена по ЗДДС сумата от 1 410 лв. - резултат от оборот от 7 050 лв. В СД по ЗДДС за месеца - вх.№03002667127/15.08.2016г. декларира ДДС за възстановяване в размер на 2, 86 лв. /т.1, л.35-41; т.4, л.72- 75/. За следващите данъчни периоди - м.август, септември и октомври 2016г., търговецът подал нулеви декларации: СД вх. № 03002687388/14.09.2016г./т.1,л.42-45;л.4,л.76;/СДвх№03002707001/14.10.2016г./т.4,л.77;/ СД вх.№ 03002726736 /14.11.2016г./т.4,л.78/.

Със заповед за възлагане на ревизия №Р-03000317005809-020-001/01.09.2017г. на свидетелите А.П.- главен инспектор по приходите в ТД на НАП – Варна, Ив.В. - И. - главен инспектор по приходите и Д.С. - инспектор по приходите в ТД на НАП – Варна било възложено да извършат проверка на подсъдимия М., като едноличен търговец, самоосигуряващо се лице „К.М. - 95“ с ЕИК 103147241 по ЗДДФЛ на ЕТ за периода 01.01.2015г. - 31.12.2016г., и ЗДДС за периода 01.12.2015г. - 31.07.2017г., данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения, ДОО за осигурители, ДОО за самоосигуряващи се, вноски за здравно осигуряване за осигурители, здравно осигуряване за самоосигуряващи се, универсален пенсионен фонд - за осигурители и универсален пенсионен фонд за самоосигуряващи се за периода 01.06.2015г. - 31.07.2017г. /т.2, л. 6/. В хода на проверката М. не оказал съдействие на проверяващите, като отказал да подпише

документите - заповед за ревизия, искане, не представил документите, които му били изискани. С оглед поведението на подсъдимия проверката била извършена по наличните данни за дейността на ЕТ в НАП. Проверката приключила с издаването на ревизионен доклад №Р-03000317005809-092-001/01.12.2017г./т.2, л.26-49/ и ревизионен акт №Р-03000317005809-091-001/24.01.2018г. /т.2, л.58-77/. Констатациите били, че търговецът нямал банкови сметки и ДМА. Съобразно отчетите на касовите апарати в двата му търговски обекта, имал обороти - продажби за: 2 356,95 лв. през м. май 2016г. /т.4, л.108/; 14 209,75 лв. през м. юни 2016г. /т.4, л.109/; 25 946,58 лв. през м. юли 2016г./т.4, л.110/; 22 150,71 лв. през м. август 2016г. /т.4, л.111/ и 1,15 лв. през м. октомври 2016г.

Съгласно заключението на назначената в досъдебна фаза С СчЕ подсъдимият М. не декларирал, като дължим ДДС суми в размер на: 392, 82 лв. - за данъчен период м. май 2016г., 2 368,29 лв. - за данъчен период м. юни 2016г.; 4 324,43 лв. за данъчен период м.юли 2016г.; 3 691,79 лв. за данъчен период м.август 2016г.; 1 504,52 лв. - за данъчен период м. септември 2016г. ; 0,19 лв. - за данъчен период м. октомври 2016г./т.6, л.4/. Съобразно отчетите на касовите апарати в търговските му обекти, през 2017г. ЕТ „К.М. - 95" имал обороти от продажби в размер на: 115 лв. - през м. май 2017г. /т.4, л.120/; 5 538,80 лв. през м.юни 2017г. /т.4, л.121/; 14 655,10 лв. през м.юли 2017г. /т.4, л.122/; 15 326, 90 лв. през м. август 2017г. /т.4, л.123 и т.1, л.26, 62-67/. ССчЕ е установила, че ЕТ е следвал о, а не го е сторил, да декларира като дължими суми по ЗДДС в размер на: 19,25 лв. за данъчен период м. май 2017 г., 923,13 лв. за данъчен период м. юни 2017 г., 2 442,52 лв. - за данъчен период м. юли 2017 г., 2 554,48 лв. - за данъчен период м. август 2017 г. /т.6, л. 4/. Съобразно заключението на ССчЕ, общият размер на сумата дължима по ЗДДС, но недекларирана възлиза на 18 221,23 лв. .

Едноличният търговец е предприятие по смисъла на Закона за счетоводството и има задължение по Закона за статистиката да подава годишен финансов отчет. Разпоредбата чл.50 от ЗДДФЛ задължавала физическото лице - негов собственик да подава ГДД по чл.50 ЗДДФЛ в случай ,че извършва търговска дейност като с оглед разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ. Тя трябвало да се подаде в срок до 30 април на годината следваща годината на придобиване на дохода. Подсъдимият М. не изисквал от св.К. да изготвя ГДД по ЗДДФЛ. Той не подал ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ и ГФО за 2015 г., и 2016г. Съобразно заключението на ССчЕ, дължимите, но недекларирани от него данъци по ЗДДФЛ са съответно 6 146,06 лв. за 2015 г. и 8 004,09 лв. - за 2016 г. /общо 14 150,15 лв./т.6, л. 5/.

В процесния период 01.01.2015г. до 31.08.2017г. за нуждите на дейността на двата обекта на търговеца, М. сключил трудови договори със св.М. С. М. . Съобразно договора тя била назначена като продавач - консултант, но обективно според нуждите, се занимавала с търговската дейност и в двата обекта на ЕТ. От 12.06.2015г. св.М. А. К. била назначена като продавач-консултант в ЕТ „К.М." и до 14.09.15 г. работила в хранителния магазин на търговеца. Първоначално трудовото ѝ възнаграждение било 360 лв., повишено от 01.07.2015 г. на 380 лв.. От 08.06.2015г. до 01.07.2015г. за сервитьор в ЕТ „К.М. - 95" била назначена и работила като такава до 30.08.2015 г. в снec - бар „Сит и напиток" свид. Х. А. Х. . От 02.07.2015г. до 30.08.2015г., като сервитьор в същото заведение на ЕТ била назначена и работила св.М. Д. Д. . Трудовото ѝ възнаграждение било 380 лв.. В периода 12.06.2016г. - 25.07.2016г. търговецът имал сключен трудов договор със св.Д. Ж. М. . Тя била назначена и работила като сервитьор в снec-бара на ЕТ. Получавала трудово възнаграждение в размер на 480 лв.. На 01.06.2016г. ЕТ сключил трудов договор със св.В. Ц. Ц. . Тя била назначена и работила до 01.09.2016г., като продавач в магазина за хранителни стоки на ЕТ „МаяМи". Получавала за това трудово възнаграждение в размер на 480 лв.. В периода 07.08.-01.09.2016г. на основание трудов договор с ЕТ св.Л. Р. Ж. работила, като сервитьор в снec-бар"Сит и напиток". Получила възнаграждение в размер на 420 лв.. През м. юни и юли 2017г. като сервитьорка в снec-бара „Сит и напиток" на ЕТ, на основание сключен трудов договор, работила св.К. К. К. . Месечното ѝ възнаграждение било в размер на 460 лв..

След сключване на посочените по-горе трудови правоотношения за подс.М., в качеството му на работодател възникнали редица задължения. Така по силата на чл.4, ал.1, т.1 от Кодекса за социално осигуряване следвало той като работодател да осигурява наетите лица за общо заболяване и майчинство (фонд "Общо заболяване и майчинство"), инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт (фонд "Пенсии"), трудова злополука и професионална болест (фонд "Трудова злополука и професионална болест") и безработица (фонд "Безработица"). Това му задължение възникнало още в деня, в който свидетелките започнали да упражняват трудова дейност и до момента на упражняването и. Данните за всяко осигурено лице следвало да се подават с декларация образец №1 "Данни за осигуреното лице" по реда на "Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица" на Министъра на финансите /Наредба № 8/, чрез ежемесечно или периодично представяне на утвърдени декларации. В декларация /обр.1/ се подавали данни за осигурените лица, за всяко от тях поотделно за: осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноски за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване, облагаемия доход и начисления данък по ЗДДФЛ. Работодателят М. трябвало да подава тази информация за всеки календарен месец до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните. В същия срок той бил длъжен да подава и Декларация образец №6 „Данни за дължими вноски и данък по чл.42 ЗДДФЛ“, която съдържа данни в обобщен вид за дължимите осигурителни вноски общо за всички осигурени лица за фондовете на ДОО, ДЗПО и Здравното осигуряване, както и за удържания авансово данък върху доходите от трудови правоотношения на физическите лица. Двете декларации следвало да се изпращат от подсъдимия в съответните ТД на НАП в един и същи срок и едновременно. В процесния период 01.01.2015г. - 18.09.2017г. декларациите образец 1 и 6 се изготвяли и подавали от св.К. или служителите в кантората й. Дали да се подават, както и какво да е съдържанието им зависело от волята на подсъдимия. Така през 2015г. подсъдимият в качеството си на осигурител не подал декларация образец № 1 „Данни за осигуреното лице по реда на Наредба № Н- 8/29.12.05г. на Министъра на финансите за св.М. С. М. за месеците март, април и октомври; за свидетелката М. А. К. - за месеците юни, юли, август и септември; за свидетелката Х. А. Х. - за м.юни; за св.М. Д. Д. за месеците юли и август. Не подал декларация образец 6 „Данни за дължими вноски и данък по чл.42 ЗДДФЛ за м. март, м. април и м. октомври, а в тези, които подал: за данъчен период м.юни, юли, август и септември 2015г. с вх. № 030021509698119/17.11.2015г., протокол № 03000153342600; за данъчен период м.юни 2015г.; вх. №030021509698100/17.11.2015г., протокол №03000153342606, за данъчен период м.юли 2015г.; вх. № 030021509698460/17.11.2015г., протокол №03000153342610, за данъчен период м.август 2015г.; вх. № 030021510246840/30.11.2015г., протокол №03000153363320, за Данъчен период м.септември 2015г. намалил декларираните, като дължими суми за осигуровки, като не заявил съответните суми за осигуряване за М. А. К. и Х. А. Х. /м. юни/; М. А. К. и М.Д. Д. /м. юли и август/; М. А. К. /м.септември/.

Съгласно заключението на първоначалната ССЧЕ по този начин подсъдимият укрил и не внесъл: 288,58 лв. като осигурителни вноски за М. С. М. от които за ДОО - 162,62 лв., 47,00 лв. за ДЗПО, 75,20 лв. - ЗО и 3,76 лв. - ТЗПБ. Не декларира и не внесъл сумата от 389,44 лв. като осигурителни вноски за свид. М. А. К. /219 лв. ДОО, 63,43 лв. за ДЗПО, 101,48 лв. за ЗО и 5,07 лв. за ТЗПБ. Не декларира и не внесъл сумата от 104,38 лв. като осигурителни вноски за свид. Х. А. Х. /58,82 лв. ДОО, 17,00 лв. за ДЗПО, 27,20 лв. за ЗО и 1,36 лв. за ТЗПБ/т.6, л. 10/. Не декларира и не внесъл сумата от 165,75 лв. като осигурителни вноски за свид. М. Д. Д. /93,40 лв. ДОО, 27,00 лв. за ДЗПО, 43,19 лв. за ЗО и 2,16 лв. за ТЗПБ.

През 2016г. М. в качеството си на осигурител не подал декларация образец № 1 „Данни за осигуреното лице по реда на Наредба № Н- 8/29.12.05 г. на Министъра на финансите за свид. М. С. М. за м. май; за свид. Д. Ж. М. - за м. май и юли, за свид. В. Ц. Ц. - за м. юли и август. Подал декларация за свид. Лизаславиния Раейчева Ж. за м. август, но посочил нулеви стойности в нея, въпреки, че през този период тя работила в ЕТ.В декларацията /обр. 1/ за м. юни, в която декларира данни относно свид. Д. Ж. М. посочил, че тя работила в ЕТ 3 дена - от 28-о число, въпреки, че тя започнала работа от 12.06.16 г. В декларацията /обр. 1/ за м.август посочил нулеви стойност относно свид. Ц. въпреки, че тя работила през периода за ЕТ. Тези данни отразил и в декларациите образец №6 „Данни за дължими вноски и данък по чл.42 ЗДДФЛ", които подал за данъчен период м. юни, юли и август 2016г. с: вх. № 030021607039613/08.08.2016г., протокол № 03000163255890, за данъчен период м.юни 2016г.; вх. № 030021700484564/20.01.2017г., протокол № 03000173017376, за данъчен период м.юли 2016г.; с вх. № 030021609777507/15.11.2016г., протокол № 03000163358093, за данъчен период м. август 2016г.;

Съгласно заключението на първоначалната СсчЕ по този начин подсъдимият М. укрил и не заплатил като осигурител: 134,54 лв. - общо за осигурителни вноски за М. С. М. , от които за ДОО 75,82 лв., за ДЗПО 21,91 лв., за ЗО 35,06 лв. и за ТЗПБ 1,75 лв.; общо 246,56 лв. за осигурителни вноски за свид. Д. Ж. М. , от които 138,94 лв. за ДОО, 40,16 лв. за ДЗПО, 64,28 лв. за ЗО и 3,21 лв. за ТЗПБ; 108,11 лв. - общо за осигурителни вноски за свид. Л. Р. Ж., от които 60,92 лв. за ДОО, 17,61 лв. за ДЗПО, 28,17 лв. за ЗО, 1,41 лв. за ТЗПБ; 422 лв. - общо за осигурителни вноски за В. Ц. Ц. , от които 237,80 лв. за ДОО, 68,73 лв. за ДЗПО, 109,97 лв. за ЗО, 5,50 лв. за ТЗПБ/т.6, л. 13/.

През 2017г. М. в качеството си на осигурител не подал декларация образец № 1 „Данни за осигуреното лице по реда на Наредба № Н- 8/29.12.05 г. на Министъра на финансите за св.К. К. К. за м. юни и юли. Не включил дължимите като осигуровки за нея суми в Декларациите обр. 6,Данни за дължими вноски и данък по чл.42 ЗДДФЛ" с вх. № 030021708251302/18.09.2017г., протокол № 03000173306703, за данъчен период м. юни 2017г.; и вх. № 030021708251247/18.09.2017г., протокол № 03000173306716, за данъчен период м. юли 2017г.. Съгласно заключението на първоначалната СсчЕ, по този начин укрил и не заплатил, като осигурител за нея: общо 251,88 лв., от които 145,40 лв. за ДОО, 39,73 лв. за ДЗПО, 63,57 лв. за ЗО и 3,18 лв. за ТЗПБ.

Подсъдимият М. също участвал в търговската дейност на ЕТ. Поради това и с оглед разпоредбата на чл.1, ал.1 от Наредбата за обществено осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица за него съществувало задължението за внасяне суми за осигуряване като самоосигуряващо се лице - от деня на започване или възобновяване на трудовата му дейност до нейното прекъсване или прекратяване. Началото и прекъсването /или края/ на трудовата дейност самоосигуряващите се лица били длъжни да обявят чрез подаване на декларации в ТД на НАП в седмодневен срок от настъпване на съответното обстоятелство. М. следвало да се осигурява задължително за инвалидност поради общо заболяване, за старост и смърт (фонд "Пенсии") и здравно осигуряване. Той следвало да заяви вида на осигуряването чрез подаване на декларация по утвърден образец, в ТД на НАП в седем дневен срок от започването или възобновяването на трудовата дейност. Съгласно чл.6, ал.8 от КСО осигурителните вноски били за сметка на осигуреното лице и се дължали авансово, ежемесечно като се определяли върху избран доход, чийто размер трябва да бъде не по-малък от минималния месечен осигурителен доход, който се определя всяка година със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване.Окончателният размер на осигурителните вноски се определял в Справка към годишната декларация по чл.50 от ЗДДФЛ. М. бил длъжен да подава всеки месец декларация обр. №1,„Данни за осигуреното лице" и да внася авансовите си осигурителни вноски до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнася. Подсъдимият не подал декларацията касаеща началото на извършване на стопанска дейност

от негова страна. С това не заявил изрично задължението си за осигуряване като самоосигуряващо се лице, но през 2015г. и 2016г. ежесечно подавал декл. образец 1, в които посочвал осигурителен доход за съответния месец и размера на дължимите суми за осигурителни вноски съобразно този доход. Съобразно разпоредбата на чл.3, ал.3, т.2 от действащата до 03.01.20г. НАРЕДБА № Н-8 от 29.12.2005г до 30 април на следващата календарна година, М. следвало да подаде, но не подал Декларации образец № 6 „Данни за дължимите осигурителни вноски и данък по чл. 42 ЗДДФЛ - за 2015 г. и 2016 г.

Съгласно заключението на първоначалната ССЧЕ по този начин подсъдимият укрил, като самоосигуряващо се лице 9259,56 лв. за държавно обществено осигуряване от които 6 658,56 лв. за ДОО и 2 601, лв. - за ДЗПО и 4 161,60 лв. за здравно осигуряване.

За да приеме за установена горната фактическа обстановка съставът на съда цени по следния начин събраните по делото доказателства.

На първо място съдът цени събраните в хода на досъдебното производство писмени доказателства: извлечения от банкови сметки, справки и извлечения от НАП, копия на СД по ЗДДС с отчетни регистри, свидетелство за съдимост и др., гласни доказателства посредством разпита на свидетелите В.-И., Д.С.,В.Ц., Н.К., както и приобщените по реда на чл.371 т.1 НПК на св.А.П.,М.К., Х.Х., М.Д., Д. М., К.К. и Ж.М.. Същите са непротиворечиви, обективни и са подкрепени от събраните по делото писмени доказателства. Съдът цени като компетентно дадено и обективно заключението по първоначално изготвената ССЧЕ. Изключително подробно и при обсъждане на всички налични по делото доказателства и на база действащото към процесния период законодателство вещото лице е дало отговор на всички поставени му задачи. Съдът цени частично обясненията на подсъдимия, като в частта, в която същия заявява, че е липсвало виновно неизпълнение на законовите задължения ги приема за защитна теза, поради противоречията с останалите събрани по делото доказателства. Следва да се отбележи, че на практика, нито подсъдимият, нито защитата спори по отношение на болшинството от обстоятелства визирани в обвинителния акт.

По повод доводите на защитата за липса на осъществен състав на престъпление:

На първо място доводите на защитата по отношение липса на умисъл, съдът прие за несъстоятелни. От решаващо значение е дали във фактически план деецът обективно е осъществявал присъщите функции на данъчно задължено лице и реализирайки съзнателно някоя от формите на изпълнително деяние по чл.255 от НК е допринесъл за настъпване на съставомерния резултат - избягване на установяването или плащането на данъчни задължения възприета в Решение № 15/24.01.2012 г. на ВКС по н. д. № 2873/2011 г., II н. о. по повод пълномощник на ЕТ. Доказването на всички тези обстоятелства и извеждане на прекия умисъл на дееца е в тежест на обвинителната власт съобразно стандартите за справедливост на наказателен процес. В конкретния случай обаче довода на защитата е напълно несъстоятелен и е бил нееднократно обсъждан в актовете на ВКС, в насока липсата на каквато и да е възможност данъчно задължено лице изцяло да прехвърли другиму по силата на пълномощно свое законово задължение. Всички доказателства по делото категорично сочат на една последователна дейност, чрез недеклариране и използване на неверни данни в СД, дневници за покупки и продажби, както и декларации обр,1 и 6 представяни пред органите на фиска за избягване на заплащането на данъчни задължения. Безспорно е по делото, че св.К. не би могла сама да реши и да се снабди с необходимите документи по отношение дейността на търговеца, за да ги попълни и подаде пред данъчната администрация. Очевидно същата не е била част от предприятието и непосредствената дейност на подсъдимия, като е разчитала на предадени и от него документи които да въведе в съответните регистри и дневници. Касае се за малка по обем търговска дейност и то сезонна, с оглед на което подсъдимия би могъл и е бил в течение на всички детайли, още повече, че непосредствено е участвал в нея. Самият подсъдим в обясненията си

потвърждава, че лично е носил на счетоводителката си необходимите документи. При това положени не би могло да се приеме, че същия не е знаел или не е бил в течение на състоянието на счетоводството си и неизпълнението на задълженията си към Държавата. Обстоятелството, че е постигнал лична договорка с К. да извършва счетоводна дейност за него по никакъв начин не го освобождава от вменените му задължения, в качеството на търговец. Същото се касае и за данните декларирани по повод осигуряване на непосредствено заетите в дейността лица. Очевидно, доколкото сам ги е наемал, М. прекрасно е знаел, кога са започнали упражняване на трудова дейност и съответно кога за него, като работодател е възникнало задължение да ги осигурява и подава изискуемата документация. Същото касае и неговото собствено осигуряване, което отново не е сторил. Ясно личи отношението му към деянията и с оглед реакцията му към ревизиращите органи, на които не е оказал каквото и да е съдействие.

На второ място по отношение алтернативното искане за редуциране размера на дължимите данъчни задължения въз основа допълнителните заключения на вещото лице по ССчЕ.

В рамките на съдебното следствие бяха представени от подсъдимия и свидетелката К. документи с твърдение, че същите отразяват търговската дейност на търговеца и не са били поискани и или събрани в хода на досъдебното производство. На първо място папка/л.34-л.91/ именувана справка от А. К. в качеството на счетоводител на ЕТ. На второ място два броя папки с документи /л.131/ и на трето папка /л.176/ с описание ведомости. С оглед задължението на съда да установи обективната истина и липсата на специални познания са поставяни на вещото лице допълнителни задачи да изследва представените документи и да даде отговор на въпроса дали се променят първоначално сторените заключения по отношение дължимите данъци. Освен това на вещото лице е възложено и да изиска от посочените контрагенти насрещна документация за евентуално осъществени сделки в процесните периоди.

Видно от допълнителните заключения на вещото лице представената първа група документи са четири вида, а именно регистри, книги и ведомости. Доколкото липсва първична счетоводна документация, регистрите не биха могли да повлияят на заключението /л.189/. Въпреки това вещото лице е дало и вариант при приемане за надлежни представените документи. При следващото изготвено заключение на база събрани първични счетоводни документи от три контрагента на подсъдимия и анализирани три броя фактури и при ценене на представената от подсъдимия документация ползвания данъчен кредит е в размер на 1356,09лв. за данъчен период 01.07.2016г.-31.07.2016г./л.202/. На тази база в последващото заключение, вещото лице изчислява, че дължимия ДДС от страна на търговеца би следвало евентуално да се коригира до 16 865,14лв.. Що се касае до ЗДДФЛ при липса на съпоставимост на приходи и разходи, с оглед липсата на финансови отчети на дружеството новосъбраните документи не биха могли да рефлектират върху възприетия още в първоначалното заключение размер. Не се установява и отражение по отношение задължения за ДОО и здравно осигуряване. Така и в окончателното на база всички събрани доказателства заключение, вещото лице макар да дава алтернативно изчисление/съобразно възложената задача/ и което се пледира от представителя на ВОП отново уточнява, че представените по делото документи представляват по същество счетоводни регистри и те следва да бъдат създадени въз основа на първични счетоводни документи. Единствените такива документи, които се установяват в хода на делото са тези отразени в Дневника на покупките на ЕТ в данъчен период м.юли 2016г. и са били предмет на анализ в предходните заключения/л.190 гръб/.

Въз основа на тези заключения съставът на ВОС намери за неоснователни и доводите на защитата по отношение неправилно определените размери на данъчни задължения в хода на досъдебното производство, акцентирайки на бездействие проявено от разследващите.

Тези аргументи не биха могли да бъдат приети и въз основа обстоятелството, че нито в хода на данъчната ревизия, нито в хода на досъдебното производство от страна на защитата или лично от подсъдимия, са сторени каквито и да са усилия за установяване действителния обем на извършваната дейност в инкриминираните периоди. Буди недоумение и обстоятелството, че представените документи пред съда не са представени в предходен момент при твърдение за добросъвестност и желание да се спомогне установяване на обективната истина. Само по себе си подобно поведение буди и съмнение за момента на изготвяне на представената документация.

При така възприетата фактическа обстановка, като прецени и аргументите на страните в хода на пледоариите по същество, съдът достигна до извода, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна съставите на престъпления по чл.255, ал.3 вр. ал.1, т.1 и 2, вр. чл.26, ал.1 от НК и по чл.255б, ал.3, вр. ал.1, т.2 и 3, вр. чл.26, ал.1 от НК

Субект на престъпленията е вмняемо, пълнолетно, неосъждано физическо лице.

Престъпленията са извършени при форма на вината пряк умисъл. Подсъдимият е съзнавал обществено опасния характер на извършеното и е предвиждал обществено опасните му последици.

Неподаване на данъчна декларация и неплащане на дължим данък в особено големи размери, съгласно чл. 93, т.14, пр.2 НК значи данъкът да надхвърля 12 000 лева

След като реши основния въпрос съставът на съда пристъпи към определяне на вида и размера на следващото се за тези продължавани престъпления наказание.

Производството протича по съкратена непривилегирана по отношение на подсъдимия процедура, която не предвижда редуциране на наказанието.

При установената фактическа обстановка и направената въз основа на нея правна квалификация на деянията, след като се съобрази с целите на генералната и специалната превенция, съдът намира, че наказанието, което следва да се наложи на подсъдимия М. за всяко от двете извършени деяния трябва да бъде определено при превес на смекчаващи отговорността обстоятелства, поради което му наложи наказание „Лишаване от свобода“ в размер в минимума, предвиден за престъплението, а именно - за срок от три години за престъплението по чл.255,ал.3 и две години за престъпление по чл.255б,ал.3 от НК. Изпълнението на така наложените наказания, на основание чл.66, ал.1 от НК, съдът отложи с изпитателен срок от четири години за първото и три години за второто деяние. На основание чл.23 от НК съдът определи общо най-тежко наказание в размер на три години лишаване от свобода, изтърпяването на което отложи с изпитателен срок от четири години. Определеното наред с основното кумулативно наказание не бе наложено от съда при липса на данни за налично имущество подлежащо на конфискация.

Определяйки вида и размера на всяко едно от наказанията, съдът съобрази всички обстоятелства с правно значение за неговата индивидуализация. Всяко от наложените наказания е съответно на целите по чл.36 от НК, степента на обществена опасност на извършеното деяние и на подсъдимия.

Съгласно разпоредбата на чл.54 от НК, по правилата на която съдът определи наложените наказания, при индивидуализацията на същите следва да се вземе предвид на първо място обществената опасност на конкретното деяние. В тази връзка следва да се разгледат всички обективно проявени признаци на извършеното деяние, което в конкретния случай е със завишена степен на обществена опасност, определяща се от непосредствения обект на засягане, а именно – правно регламентирани обществени отношения, гарантиращи държавната дейност по законосъобразно събиране и разходване на бюджетни приходи във връзка с данъчното облагане и с регулацията на стопанската дейност като източник на облагаеми доходи.

На следващо място, за индивидуализацията на наказанието следва да се отчете и

степената на обществената опасност на дееца, която се определя при съвкупен анализ на данни свързани с личността на подсъдимия, неговото съдебно минало, противообществени прояви, възраст, характеристични данни, трудова заетост. В конкретния случай, отегчаващи отговорността обстоятелства липсват. От друга страна - предвид процесуалното поведение на подс.М., неговата възраст, чистото му съдебно минало, съдът счита, че същите обуславят смекчаващи отговорността обстоятелства, при превес на които и определи наложените наказания.

Предвид гореизложеното и с оглед конкретиката на обстоятелства по настоящото дело, в случая не са налице многобройни или изключителни по характера си смекчаващи вината обстоятелства, при отчитането на които и най-лекото предвидено от закона наказание да се окаже несъразмерно тежко спрямо извършеното, и които да обосноват прилагане на чл.55 от НК, каквото искане не е направила и защитата на подсъдимия.

Съдът намира, че за постигане целите на наказанието, не се налага подсъдимият да изтърпява ефективно наложеното му наказание "Лишаване от свобода" и да се откъсва от естествената му социална среда, като спрямо него успешно може да бъде приложен института на условното осъждане, чийто законово изискуеми предпоставки са налице.

За прилагането института на чл.66 от НК, законодателят е предвидил наличието на три кумулативно дадени предпоставки - да е наложено от съда наказание лишаване от свобода в размер на три години включително, деецът да не е бил осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, както и преценка на съда, че за постигане целите на наказанието и преди всичко за поправяне на осъдения, не е наложително да изтърпи наказанието. Налице са и трите предпоставки, визирани в чл.66, ал.1 от НК свързани с липсата на наложителност за изтърпяване ефективно на наложеното наказание, с оглед поправянето на осъдения и за постигане на основните цели по чл.36 от НК. Докато първите две предпоставки са обективни такива, то третата е свързана с всеки конкретен случай и с особеностите на дееца. Предвид това, законодателят е поставил акцент върху индивидуалната превенция на наказанието при обсъждането на възможността за отлагане на неговото изпълнение. Това от своя страна предполага констатиране на съответни индивидуални особености и характеристика на конкретния деец, които в своята съвкупност да предпоставят възможност за негово поправяне и превъзпитание без ефективно изтърпяване на наложеното наказание. По отношение на подс.М., за постигане целта на индивидуалната превенция спрямо същия и преимуществено за неговото поправяне, не е наложително наказанието "Лишаване от свобода" да бъде изтърпяно. Изолирането му от обществото и поставянето му в затворническа среда не би имало поправителния и превъзпитателен ефект, целен от закона, доколкото конкретната характеристика на подсъдимия сочи на възможност за постигане на тези цели и докато той е на свобода. Ефектът на наказателното въздействие може да бъде обезпечен с отлагането на изтърпяването на определеното наказание "лишаване от свобода" за близък до максималния допустими от закона срок. Именно изпитателният срок ще постави на проверка волята на подсъдимия да коригира поведението си и да насочи същото към спазване на нарушения закон, доколкото в случай на осъществяване на ново престъпление ще следва да изтърпи и наложеното наказание. Съдът счита, че доколкото за да въздейства предупредително и възпиращо върху останалите членове на обществото, една санкция трябва преди всичко да превъзпитава и поправя самия деец, спрямо когото се налага, то в конкретния случай именно, чрез прилагането на условното осъждане по отношение на подс.Илиев ще се постигнат в максимална степен целите на наложеното му наказание.

Настоящият съд счита, че наложените на подсъдимия наказания в максимална степен биха изпълнили целите на наказанието визирани в чл.36 от НК. Посредством същите се осигурява възможност на подсъдимият да не се изолира от естествената му социална среда. Спрямо обществото се обезпечава стабилност чрез санкционните последици, като

наложеното на подсъдимия наказание има самостоятелно значение, при отчитане на конкретната тежест на неговата проява, на превъзпитаващ и възпиращ останалите членове на обществото.

Като призна подсъдимия за виновен по възведеното обвинение съдът уважи изцяло и предявените иски за причинени имуществен вреди в резултат на деянията. Липсва основание на претенцията за редуциране размера на дължимото, поради изложените по-горе съображения за естеството на представените и събрани в хода на съдебното следствие нови писмени доказателства, станали предмет на анализ на допълнителни ССЧЕ. Тук следва да се повтори, че дори наличието на реално издадени фактури от доставчиците на ЕТ не са доказателство за действително извършени сделки, които да рефлектират при определяне дължимия данък.

ВОС осъди подсъдимия да заплати разноските по делото, както и д.т. върху уважения гр. иск в размер на 1916.15 лева в полза на Държавата.

Водим от горното, съдът постанови присъдата.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ :